

od obresti vlog tekočega računa v slednjem slučaju neznatna, pri prav mnogih posojilnicah pa je celo ni, kjer koncem leta, ko bi se imela izkazati, imetnik računa posojilnici dolguje obresti.

C. Pa tudi kolki so davek in tedaj je treba tudi teh omeniti v odgovoru na vprašanje »Kake davke plačujejo posojilnice?« še posebej zagraditi, ker ne plačujejo vse enakih kolkovih pristojbin.

1. Kolkovani morata biti sledeči društveni knjigi: Dnevna blagajniška knjiga in Glavna knjiga za vloge.

Čez kolek vtisne c. kr. finančno okrajno ravnateljstvo svoj pečat.

2. Menice se kolkujejo po lestvici I, a čez kolek vtisne navadno c. kr. davkarija svoj pečat.

Hipotekarna dolžna pisma kolkuje c. kr. biležnik ter vodstvo zemljiške knjige.

4. Dolžna pisma na osebni kredit kolkujejo se po lestvici II.; če se pa tem dolžnim pismom (navadno na nedoločen čas) pripiše še porok, treba je novega istega kolka. Isto velja za podaljšanje teh pisem in za vsakega poroka na njih.

5. Vloge in prošnje na javne urade so podvržene kolkovski določilom.

Tako je v obče veljavno!

Olajšave pa imajo Raiffeisenovke in njim na podlagi postave 1. junija 1889, drž. zak. št. 91 z znanimi zahtevami slične posojilnice in sicer vsled postave 11. junija 1894, drž. zak. št. 111., katere § 2. se glasi:

»Dolžna pisma udov, ki so dobili posojila od katere v § 1. (postave 1889) imenovanih zadrug, zraven pa tudi zadolžnice za tekoči račun, s samo izjemo listin o hipotekarnih dolgih, podvržene so kolkovini po lestvici I., če je iz dolžnopisemskega teksta razvidno, da rok za vrnitev posojila ne presega 4 let od dneva podpisane listine.

Dolžnopisemski podaljšanja (prolongacije) zastran v predstojećem omenjenih posojil zahtevajo istotako kolek po lestvici I., če podaljšanje ne prestopa 4 let, sicer pa gre (večji) kolek po lestvici II.

Poroštva, katera se pridružijo predstojećim po lestvici I. kolekovanim zadolžnicam, so kolka prosta.

To so zares pomenljive olajšave! Ukaz c. kr. fin. ministerstva z dne 13. junija 1894 pa določa:

Posojilnice, ki hočejo biti deležne teh olajšav, morajo se z nekolokovano prošnjo in pridejanim izvodom pravil obrniti do predpostavljenega finančnega urada I. vrste (c. kr. finančno okrajno ravnateljstvo; pristojbinski oddelek). — O prošnji razsoja c. kr. deželna finančna direkcija. — Odlok se ima razglasiti v uradnem listu finančnega ministerstva. — Društva, ki so že dosegla omenjene ugodnosti, morajo naznaniti vsako spremembo pravil okraj. fin. ravnat. Fin. minister sme preklicati ugodnosti če je dokazano, da katera zadruga ne izpolnjuje več stavljenih pogojev. — Zadruga, katere niso pod nadzorništvo kakega avtonomnega (deželnega) odbora ali katere združene »Zveze«, sme nadzorovati finančni urad, da se prepriča, ali se spolnjujejo imenovani pogoji.

III. Semkaj bi spadala še razprava o pristojbinskem namestku (Gebühren-Aequivalent), katerega imajo plačevati skupščine (korporacije) in društva vsled postave z dne 9. febr. 1850, drž. zak. št. 50, toraj mestne in okrajne posojilnice itd. — Denarni zavodi pa, ki po pravilih posojujejo le zadrugnikom svojim, so izvzeti od dolžnosti tega davka. Ker v začetku omenjeni brezimenski ni vprašal: »Kakih davkov ni treba plačevati našim posojilnicam?« omenjam le sledeče: Ako bi se 1. 1901 kateri naši posojilnici doposlali obrazci v izpoved premičnega imetja in nepremičnega, kar se stori vsako 10 leto, da se za 10 let naprej odmeri pristojbinski namestek, tedaj je ista obvezana obrazce vestno izpolnjene do konca aprila poslati oblasti. Ob enem pa naj zahteva oprostitev od tega davka, in če se ji kljub temu ven-

dar odkaže, naj nemudoma proti temu rekurira pri c. kr. finančni deželni direkciji na podlagi dotičnih oprostilnih zakonov in ukazov.

K sklepu naj še stvarno opomnim k članku gsp. F. Jošta v »Slovenski zadrugi« 1900 št. 5 o istem predmetu sledeče:

1. Res ni treba plačevati rentnine »od izplačanih in kapitalizovanih obrestih« posojilnicam, ker § 124 zakona 25. oktobra 1896, drž. zak. št. 220 sploh govori le o fizičnih osebah, tedaj ne o zadrugah.

2. Pobija gosp. Jošt trditev »Narodnega Gospodarja« 1900 št. 1 str. 12, da bi morale plačevati »vsakega pol leta od izplačanih obrestij in vlog (!!) v tekočem računu 2% rentnega davka«. Ako se blagohotno postavi na mesto »in«, »od«, kar bi zamoglo postati edino zmiselno, tedaj odpadajo vsa naslednja izvajanja gsp. Jošta. Ako se pa stavek »N. G.« še natančneje pregleda, postane jasno, da je pisec mislil le na zgorej pod II. B. 3. razpravljano. Priznavam tudi, da »N. G.« tam na jako lahkomišeln način govori o »2% rentnem davku«, a opravičeno menda slutim, (naslednjih števil »N. G.« nimam pri roki), da je slej popravil svojo zmoto.

Vsem nam gre za sveto narodno stvar. Ako sem se v predstojećem kjerkoli zmotil, hvaležno sprejemem vsako prijazno pojasnilo, radovoljno tudi oster ukor, — prav mi bo, saj sem se oglasil samorad! da le kogar ne speljam v zmoto, kateri sledi financerski bič, kazen, ki je razven večne med vsemi kaznimi najbolj občutljiva.

Poučujmo drug drugega, navdušujmo se za stvar, katera nam je ravno v naši dobi prva med posvetnimi! Ne lahkomišeln, marveč dobro premišljeno stavimo na trdno podlago poslopje narodno-gospodarske naše organizacije!

F. S. Šegula.

Politični ogled.

Čehi delajo z vsemi silami, da bi jim dala vlada kako zadoščenje za storjene krivice, ker bi v istini radi opustili obstrukcijo. Češki politiki se pridno posvetujejo z ministerskim predsednikom Koerberjem. Ako Čehi opuste obstrukcijo, se celo gotovo zopet obnovi prejšnja desnica. Vidi pa se sedaj tudi veliki razloček med češko in nemško obstrukcijo. Nemci so slepo dirjali naprej in se niso zmenili, koliko škode da storijo vsem narodom, Čehi pa so vestni politiki in sami ponujajo roko za častno spravo.

Prijatelji Čehov. Od uredništva dunajskega časnika »Der Süden« smo dobili prijazno pojasnilo, da ne sedi v njem noben žid. Časnikar Graf, ki izdaje »Information«, in sodeluje tudi pri Süden, je katoličan in Slovan (Čeh). List Süden bi večkrat prinašal članke o slovenskih zadevah, a jih ne dobi. Dobro bi bilo torej, ako bi slovenski politiki večkrat namočili svoje pero za ta list, ki se čita celo v najvišjih političnih krogih. Mi objavljamo to pojasnilo s prijateljskim čustvom.

Šenererjevski shod v Ašu. Zborovalci na tem shodu, ki ga je sklical poslanec Bareuther, so v nedeljo celemu svetu naznanili, kaj jih teži. Može zahtevajo posebno zastopstvo za vse nemške dežele, nemški državni in armadni jezik, osamitev Galicije, spremembo policijskih naredeb in preklic odlokov glede izгона pruskih pastorej in razpust državnega zbora ter razpis novih volitev. Poleg tega so stavili Šenererjevci še več zahtev lokalnega pomena. Njih zahteve so torej naravnost velikanske in prav malo manjka, da se že ni zahtevalo združenje vseh avstrijskih nemških pokrajin s Prusijo. Vlada je seveda komaj čakala, da so ti prusaki izrazili svoje želje, in jih bo menda nemudoma izpolnila.

Cesar pride v Gorico okoli 19. septembra. Goriska dežela obhaja letos 400letnico združenja goriske grofije z Avstrijo. Za slovesen cesarjev sprejem se že sedaj delajo priprave.

Istrski deželni zbor je pričel zborovati, a slovanski poslanci se niso prikazali, ker se jim ni zagotovilo, da jih italijanska fakinaža ne bo napadala in ker se jim ni obljubilo, da bo v zbornici njih jezik enakovrsten z italijanskim.

V Južni Afriki se Burom sedaj ne godi tako slabo. Uspeh za uspehom se poroča od tamkaj. Seveda so to le neznatni uspehi, ki ne bodo več spremenili žalostne usode burskega ljudstva. Dne 22. so se Buri zbrali pri železnični postaji blizu Heidelberga ter hudo prijemali Angleže. Še le ko je tem dosla večja pomoč, so jo popihali zopet v varna zavetja.

Vojska na Kitajskem. Kitajska je začela sedaj vendar resno misliti na posredovanje evropskih velesil proti ustaji bokserjev. Cesar Kwangsü se je obrnil najprej na predsednika francoske republike, potem na Mac Kinleya ter nemškega cesarja, slednjič pa z daljšim pismom na japonskega cesarja. Odgovori vseh vladarjev se ujemajo v tem, da o posredovanju ne more biti govora, dokler kitajska vlada ne da zadoščenja in zagotovi popolne varnosti. Iz teh pisem kitajskega cesarja sklepajo nekateri, da imata Kwangsü in cesarica-vdova še v rokah vladno krmilo, a da sta preslaba, da bi se uprla nasilstvu princa Tuana, ki s svojimi še vedno oblega zunanja poslaništva. Tudi poslaniki so razun Kettelerja baje še vsi živi in zdravi, ker sicer bi se cesar ne drznil storiti takega koraka. O tem je mej drugimi posebno prepričan ameriški predsednik Mac Kinley, ki je že tudi obljubil posredovanje glede nekaterih prepirnih točk. Amerika bo torej prva kršila jedinstvo. Mejnarodne čete se bodo pričensi s prihodnjim tednom vendarle napotile v Pekin. Dolgo so odlašale. Kdaj dospo tje in v kakem stanju dobe ondotne tujce, danes pač nihče ne more napovedati.

Dopisi.

Iz Zdol pri Kozjem. (Razno.) Gospod urednik, primahal sem k vam s polno torbico novic, katere mislim, da bodo ugajale cenjenim bralcem. Najprvo pogledjmo nekoliko na naša polja in vinograde, kako nam kaj letos obetajo. Ozimna setev nam je prav lepo obročila, posebno pšenica in ječmen; rž pač bolj nekoliko slabo, ker je bila prezeblja. Čas žetve je tukaj in naše pridne žanjice z veseljem sukajo srp po njivi in hvalijo Boga, da jim je dal doživeti ta veseli čas žetve in da jim ni zlatega upa ugonobil ledeni bič, kateri nam je velikokrat že pretel. S tem upamo, da se bodo v kratkem oglasili veseli mlatiči s piko, poko, pok, in nam namlatili mnogo drobnega zrnja. Koruza, fižol, krompir in drugi letni pridelki nam prav lepo rastejo in nam obetajo dobro bodočnost, ako ne bode ledu. Seno smo prav lahko posušili in ga je mnogo. Vinska trta nam je letos lepo zrastle in se nadejamo, da se še bode stara trta opomogla in nam rodila. Letos sicer ne kaže veliko grozdja, pa upamo, da bode to izvrstno. Mnogo že imamo amerikanerja nasajenega, kateri prav lepo in bujno raste. Dobro se nam je obneslo škropljenje proti peronospori in žvepljanje proti plesnobi. Sadja bode tudi, posebno jabolk in hrušek, sliv pač nekoliko manj od lani. Črešenj je bilo dovolj. Kostanj prav lepo cvete, a orehov pač ne bode nič, ker so bili pozeblji. Blagoslovi Bog vse delo naših rok in nas varuj pred vsako uimo. — Toča nas pa kaj prav rada obiskuje. Zato so izrekli nekateri občani, da bi bilo dobro in koristno, ko bi se ustanovila pri nas strelna postaja proti toči po nasvetu gosp. dr. Jožefa Vošnjaka in c. kr. kmetijske družbe kranjske. Upamo, da se bode ta naša želja izpolnila in prosimo deželno vlado, da bi nas v tej reči podpirala, ker naše županstvo dremlje ali takorekoč spi in se malo briga za procvit kmečkega stanu. Pregovor pravi: pomagajmo si sami in Bog nam bode pomagal.

Volitve za občinski odbor so bile 15. sušca, a bile so nepostavne in ovržene, kakor je že bilo poročano. Od tiste dobe so že pretekli štiri celi meseci, o novi volitvi še do danes ni duha ne sluha; ne vem, kaj nameravajo. Čudni so ti ljudje v Brežicah in v Gradcu, ki tako dolgo kuhajo novo volitev, katero že mi težko pričakujemo.

Umrli je nedavno po dolgi, mučni bolezni blagi mladenič Karol Bevc. Rajni je bil blag in miroljuben mladenič, ki ga je vse spoštovalo. Bil je značajan in vnet za našo ljubo domovino, akoravno rojen Dunajčan. Sprevod je bil mnogoštevilčen. — Zadnjo nedeljo pa smo spremili k večnemu počitku sorodnika njegovega Janezka Bevc, ki ga je tudi mučila dolgo nadležna bolezen. Ubogi stariši so izgubili v tem še komaj 13 let starem mladeniču zadnjo nado.

Ciril-Metodovi kresovi so tudi letos plapolali po naših gričih in dolinah v proslavo slovanskih bratov, akoravno je nas deževno vreme zelo oviralo. A zvestoba katoliškega Slovence ne izostane. To je pokazal predvečer sv. Cirila in Metoda. Ko je odzvonilo Ave Marija, so se jeli zažigati kresovi po širni naši okolici, topiči grometi in umetalni ogenj zažigati, da je bilo veselje. Pri nas se je zažgalo 5 kresov.

Iz Gotovelj. XXIII. občni zbor društva »Kmetovalec« v Gotovljah izvršil se je dne 8. t. m. v kljub žugajočemu slabemu vremenu prav sijajno. Došlo je mnogo društvenikov, pa tudi tujih gostov. Med običajnim vspešnim bil je tudi govor gosp. T. Graha o kmetijstvu. Podučeval je jako zanimivo o sadjarstvu, koprasti in ravnanju s pritličnim drevjem itd. Res je, kakor je društveni predsednik v svojem nagovoru rekel, da je vsakoletni občni zbor društva za Gotovlje poseben praznik, kterega se že vse naprej veseli. Ker takrat skrbi društveni odbor udeležencem za primeren poduk z raznimi govori, kjer se govori tudi praktično poučujejo; sliši se takrat o vselem napredku društva mnogo lepega in zanimivega. Skrbi pa se tudi za zabavo, in kdo pozna lepšo zabavo, kakor je lepo petje; in za vse to se je kakor vselej tako tudi pri tem zborovanju v polni meri skrbelo. Delovanje društva pa je mnogo odvisno od društvenega odbora; če je odbor delaven, je delavno tudi društvo, in polno zaupanje zasluži odbor društva »Kmetovalec«, zato se je pa tudi stari odbor z vsklikom vnovič izvolil. Kakor smo že zgoraj omenili, imeli smo zopet priliko opazovati in se čuditi napredku domačega pevskega zbora fantov, ki so nas s prijaznim sodelovanjem žalskega pevskega društva »Edinost« tako ljubko kratkočasili z umetnimi in narodnimi pesmi. Slava pevcem! — Dne 1. novembra t. l. boče ravno deset let, odkar je bilo ustanovljeno naše društvo »Kmetovalec«, in da se primerno proslavi desetletnica, skliče se dne 7. oktobra zopet izredni občni zbor in se namerava takrat napraviti tudi mala sadna razstava. Vsem našim prijateljem kliče mo takrat na svidenje!

Tone Gotoveljski.

Št. Jurij v Slov. goricah. (Zborovanje.) Polit. društvo za št.-lenarski okraj se je za zadnjo nedeljo odločilo, da bo zborovalo v Št. Juriju v Slov. goricah, kjer še ni bilo političnega zborovanja. Toda čeprav še ni bilo tamkaj enakega zborovanja, je ljudstvo vendar že zavedno, in je vsled tega prihitelo v velikem številu na zborovanje, tako da so bili zborovalni prostori prenapolnjeni in je morala večina ljudi zunaj poslušati govornike. Prvi govornik je razkladal kmetijske razmere našega časa. Prej je kmet odraščal davke v pridelkih samih, sedaj se mu je potisnila v roke davčna knjižica in plačevati mora davke z denarjem, ki ga dobi za svoje pridelke. A svojim pridelkom kmet ni sam in neomejen gospod. Cene pridelkom določujejo kapitalisti. Proti tem se je treba kmetu organizirati v zadrugah. Nazadnje je pozivljaj kmete, naj kakor drugi stanoviti tudi kmetje radi in pogosto prireajo shode, na katerih zahtevajo svoje pravice, in naj nastopajo tudi

govorniki iz kmetijskih vrst, ki bodo še z večjo vnemo in s polnim zaupanjem lahko govorili k svojim sobratom in sotrpimom.

Za njim se naznani vrli narodnjak šentjurski, gosp. Rošker ter razklada v izbranih, toplih besedah, kako zadolžen je dandanes kmetijski stan in sicer ne iz lastne krivde, ampak zaradi naše davčne morale. Opozarjal je tudi, kako veliko denarja daje kmet nekaterim zavodom n. pr. zavarovalnicam, koji denar bi lahko ostal doma, ako bi imeli lastne take zavode. Z zahvalo kmetijskim buditeljem sklene svoj govor. Upamo, da bomo iskrenega govornika odslej večkrat slišali na zborovanjih.

Kot nadaljni govornik nastopi državni poslanec dr. Lavoslav Gregorec ter začne razpravljati, kako malo se na Dunaju ozirajo na slovenski narod. To dokazuje najnovejše imenovanje državnega nadpravnikarja v Gradcu. Na to mesto je imenovan človek, ki ni vešč slovenskega jezika, čeprav spada v njegovo področje nad en milijon Slovencev. (Ogorčeni klici!) Pravosodni minister je sicer v tem slučaju obljubil, da se Slovincem ne bo zgodila nobena krivica; a sedaj se je zgodilo imenovanje, kojega Slovenci vendar ne moremo smatrati kot naklonjenost pravosodnega ministerstva do našega ljudstva. Mi nujno potrebujemo jugoslovanskega ministra, ki bo dajal pojasnila o naših razmerah. Ako se bo obnovila desnica, bo to jedna naših prvih in glavnih zahtev. Nadalje opisuje nemško in češko obstrukcijo. O bodočnosti našega državnega zbora se ne more reči nič gotovega. Sedaj je splošno mnenje, da še bo v jeseni enkrat sklican, da poskusi, ali še zna delovati ali ne. Jugoslovanski poslanci bodo takrat obnovili zopet vse predloge, ki so jih stavili že dosedaj večkrat v blagor kmetijskega in sploh delavskih stanov. Govoru je sledilo gromovito ploskanje, in gospodu poslancu se je izreklo popolno zaupanje.

Gospod društveni podpredsednik z ognjevito besedo govori, kako se v Gradcu ravna s spodnještajarskimi Slovenci ter utemeljuje jako srečno izstop naših deželnih poslancev iz deželne zbornice. Ljudstvo je poslušalo z veliko pazljivostjo govor ter klicalo: proč od Grada. — Po političnem zborovanju je sledila Slomšekova slavnost s slavnostnim govorom. Potem pa je zaključil društveni podpredsednik dobro vspešno zborovanje.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Našemu mil. knezu in škofu je poteklo včeraj 25 let, odkar so bili v mašnika posvečeni. Naš list, kot glasilo vernega slovenskega ljudstva na Spodnjem Štajarskem, jim poklanja ob tej priitki najudanejšo čestitke ter spoštljivo želi, da bi jih Bog ohranil naši vladikovini do najsrajnejših mej človeškega življenja! — Leonova družba za Avstrijsko je imenovala našega mil. kneza in škofa svojim častnim članom.

Prof. dr. Krek na graškem vseučilišču je imenovan dvornim svetnikom.

V Mariboru sta v Dravi utonila zadnjo nedeljo Franc Svaty, delavec na južni železnici in trgovski pomočnik Godlič.

V nedeljo v Marnberg! Dne 29. t. m. bodo obmejni Slovenci v Marnbergu obhajali Slomšekovo slavnost. Kakor slišimo, namerava se te slavnosti udeležiti Slovenstvo cele dravske doline v obilnem številu. A tudi iz drugih krajev se napovedujejo gostje! V nedeljo torej v Marnberg vsi, ki čutijo z obmejnimi brati!

Naš rojak č. g. Anton Jerovšek je dogotovil v Rimu svoje studije ter bil promoviran doktorjem kanoničnega prava.

V Marenbergu bo nemški »sulferein« odprl otroški vrtec. To Slovence iznova opominja, kako potrebna bi bila tukaj slovenska

šola, da se vsaj nekaj slovenske mladine reši. Krasen prostor za to novo zgradbo je že kupljen. Družba sv. Cirila in Metoda ima še rešiti velevažno nalogo v korist obmejnih Slovencev. Zato jo podpirajmo!

25letnico svoje poroke je obhajal znani narodnjak, gosp. Andrej Pernat 22. julija t. l. pri Sv. Lovrencu nad Mariborom v družbi svojih ljubih. Bog mu daj dočakati še 50letnico v zdravju!

Utonil je dne 18. t. m. pri Krškem v Savi sin vrlega slovenskega kmeta, A. Habinc iz Vidma. Le kakšnih 10 metrov daleč je plaval iz Krškega proti sredini reke ter izginil v valovih. Nekaj ur pozneje so ga našli pri stebru savskega mosta.

Umrli je dne 20. t. m. pri Sv. Antonu, rajhenburške župnije gsp. nadučitelj J. Avgustinčič. Bil je vrl značaj in mož katoliškega prepričanja. Počivaj v miru!

Zrakoplov. Dne 14. t. m. so se namenili trije častniki v zrakoplovu iz Dunaja v Bosno. V osmih urah so srečno dospeli do Vetrnika nad Kozjem. Letu jim je pa zračni »flaker« odrekel nadaljno službo in gospode izločil v smrečju pri Stari glažuti. Častniki so se vrnili nepoškodovani skozi Rajhenburg po železnici na Dunaj nazaj.

Zavraten umor. Iz Razvanja v hočki župniji se nam piše, da je nek neznan hudobnež zavrato umoril prevžitkarico Marijo Predan. — V soboto popoldan je bila sama doma, ker je sin pri svojem zidarskem delu v sosednem Razvanju bil, in zločinec je prišel, ter jo ranil zadej na tilnik; a ker še ni bila takoj mrtva, je hudobnež 84 let stari ženi nož zasadil naravnost v srce. Ko je svoj zločin izvršil, pustil jo je vso v krvi ter odnesel 42 K, vso njeno in sinovo obleko. Žandarmerija že skrbno zasleduje zločinca, kateri je z vkrađenim blagom proti Mariboru popihal, ker so na tej poti našli jedne hlače in klobuk, ki jih je med drugimi rečmi tudi bil potegnil. — Nesrečni ženi pa bodi Bog milostljiv ter zemlja lahka!

Brezno v dravski dolini. V nedeljo 22. t. m. je reka Drava tirjala tukaj svojo žrtev. Utonil je mož v najboljših letih. Bil je kmet, p. d. Mazgan, pri sv. Juriju na Remšniku. Zapustil je ženo s štirimi malimi otroci. — Napotil se je po sveti maši s svojo ženo čez Dravo v brodnikovo gostilno. Šele proti večeru se je vesel spravil na pot, ki pa je bila tokrat zadnja in kratka. Ko je bil s svojo ženo in drugimi v čolnu, ni hotel sedeti, ampak spravil se je h krmilu ter ga hotel imeti od mladega krmilarja. Ta pa mu je to zabranil, in nesrečnež prekucnil se je v vodo ter takoj izginil. — Pripomniti je, da brodnik ni sam vozil, ampak pustil je nekega mladega fanta čez deročo Dravo.

Slomškova spominska plošča, katero postavi občina Ponikva na čast odličnemu svojemu rojaku, je krasno domače delo. Nad podobno so številke M. C. M. Podoba Slomškove glave je umetniški izdelana in napis na plošči se glasi sledeče: Nepozabnemu Antonu Martinu Slomšku, knezu in škofu lavantinskemu, pisatelju in buditelju slovenskega naroda postavili ob stoletnici njegovega rojstva rojaki. Spodaj se sveti rojstno leto Slomškovo 1800.

Ptujskemu slovenskemu lističu je res odšel urednik prve številke. Drugo štev. je že uredil gostilničar Šrej, rojen pri Sv. Urbanu blizu Ptuj. Pravi se, da mu pri uredništvu pomaga tudi njegova žena, doma nekje iz Savinjske doline. Kdo bo neki že uredoval tretjo številko, če bo izšla?

Nemški in nemškutarski trgovci nič kaj radi ne delijo Štajarca zastoj. Zato so nekateri že povišali svojemu blagu ceno, da na drugem kraju dobijo, kar na enem izdajo. Se nič ne čudimo, kajti mi vemo, da je »šenk« že davno mrtev.

Višjim državnim pravnikom je v Gradcu imenovan Nemec dr. Riedler, ki ne zna popolnoma nič slovenski, a vendar mu je podrejeno pet slovenskih sodišč in le dve nemški. Nemški listi kar plavajo v samem veselju zaradi tega imenovanja.